

om, at det her ikke vil stoppe, man bruger det til profilering. Jeg vil gerne fortælle en lille kort historie.

Da jeg var først i 20'erne, da VS brød ud fra SF, da VS var valgt til Folketinget, blev hr. Steen Folke tre dage efter interviewet i Danmarks Radio, hvor han forklarede, at man var et revolutionært parti, og samtidig forklarede han, at når man havde 10 pct. af indflydelsen i fagbevægelsen, var man villig til at forsøge at overtage dette samfund med magt, man var et revolutionært parti. Det sagde han åbenlyst.

Jeg, som i starten af 20'erne var optaget af dansk folkestyre, var dybt frustreret. De ældre, de gamle, de erfarne sagde til mig: Nej, lad være at gøre noget ved det, det er ikke noget, vi gør noget ved, for de skal jo nødvendigvis være martyrer. Det var det klima, vi havde lige først i 1970'erne, det var det klima, der efterfulgte.

Jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen, om ikke omsorgen for demokratiet betyder noget, at hemmeligheden for de her tjenester er et anliggende for Folketinget og ikke for undersøgelseskommissioner. Der skal være en politisk bedømmelse af det, og lad os så sætte os ned i en gruppe og kigge på, hvad der er foregået.

Så kan det da godt være, at der er én hist og her, som har overtrådt noget, det sker jo desværre en gang imellem. Omsorgen for demokratiet ligger i, at vi har hemmelige tjenester, ellers har de ingen værdi, men SF vil gerne afskaffe dem, har jeg indtryk af.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Omsorgen for demokratiet er vigtig, som hr. Ebbe Kalnæs just sagde. Omsorgen for, at sådan en undersøgelse får virkelig præg af uvildighed, er også meget vigtig. Jeg kan forstå, at det også er vigtigt for SF, og derfor er jeg stadig væk uforstående over for, at hr. Holger K. Nielsen beder om at få absolut vetoret over undersøgelseskommissionens sammensætning.

Hr. Holger K. Nielsen siger gentagne gange, at der skal sidde personer, som vi har tillid til, og det må altså være på SF's vegne, hr. Holger K. Nielsen taler. Det, han forudser, er åbenbart, at vi skal stemme om, hvem der skal sidde i denne kommission, og hvert parti skal have sit gidsel siddende i denne kommission. Sådan en kommission vil ikke være troværdig, den vil ikke have uvildighedens præg, og den vil ikke være uafhængig.

Jeg synes, der ville være god mening i at sige, at det skal være personer udefra, som ikke er politisk udpeget, personer, som ikke er udpeget af bestemte partier, og som på forhånd har sagt, at vi er i lommen på det og det parti, for det parti har udpeget os. Jeg synes, det er omsorg for demokratiet at sige, at det skal være udefrakommende personer og ikke personer, som har et bestemt partipolitisk stempel på sig, som sidder i den kommission.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til det sidste vil jeg sige, at i Norge gjorde man det faktisk sådan, at det var Stortinget, der udpegede, jeg tror, det var fem eller syv personer, der skulle stå for undersøgelsen, og fordelen ved det var, at det i hvert fald var en kommission, som alle havde tillid til, og man kan ikke sige, at den var udemokratisk, eller at den ikke var uvildig. Det gav faktisk en god kommission. Jeg sagde, at jeg også er villig til at diskutere andre løsninger end det, men jeg er bare bange for, at den meget snævre måde, som man har defineret det på her, vil være for begrænsende.

Så til hr. Ebbe Kalnæs, som siger, at vi vil have afskaffet efterretningsvæsenet. Jeg sagde det modsatte, for vi er faktisk tilhængere af, at vi har et efterretningsvæsen, men vi er tilhængere af, at det foregår efter nogle demokratiske spilleregler, og hvis efterretningsvæsenet for at forsvare demokratiet bliver en udemokratisk stat i staten, hvad er der så opnået? Det er det, der er hele pointen i denne diskussion: at forhindre, at man får et efterretningsvæsen, der bliver en stat i staten.

Så spørger hr. Tom Behnke: Hvad har vi at komme efter? Det ved jeg af gode grunde ikke endnu. Men jeg kan sige, at da det kom frem, at Thestrup havde skrevet i sine dagbøger – jeg ved så heller ikke, om det er fuldstændig sandt, men i hvert fald har vi grund til at tro på den pæne, gamle konservative forhenværende justitsminister – at den daværende chef for PET kom og sagde, at kort tid efter regeringserklæringen i 1968 tog man en kopi af alle de registre, der lå, og sendte den til USA, rystede det mig.

Jeg ved ikke, hvor hårdhudet hr. Tom Behnke er; det skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg blev da dybt chokeret over den oplysning, og jeg er dybt chokeret over mange af de andre ting, der er kommet frem, selv om jeg som sagt bestemt ikke har nogen illusioner overhovedet om efterretningsvæsenet.